

samling), forhandlingerne side 1698, lød således:

Til justitsministeren (30/4 98) af:

Lone Møller (S):

»Vil ministeren på baggrund af en række stærkt kritiske artikler om danske alarmcentraler, hvor det kritiseres, at politiet alene modtager og videregiver alarmerne til f.eks. Falck, oplyse om personsammensætningen af arbejdsgruppen under Rigspolitichefen, som skal foretage en teknisk vurdering af problemet, og vil ministeren oplyse, hvor mange møder arbejdsgruppen har holdt samt udvalgets tidstermin og kommissorium?«

Supplerende svar (4/6 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen, der har oplyst,

«...at betjeningen af alarmcentraler i Hovedstaden – politikredsene 1-8 – forestås af Københavns Brandvæsen. Landets øvrige 40 alarmcentraler er placeret på provinsernes hovedpolitistationer, og centralerne betjenes af ansatte i politiet.

For så vidt angår de alarmcentraler, som betjenes af politiet, har det været politiets opgave dels at modtage alarmopkald dels at videreføre et opkald til den myndighed, som har ansvaret for løsningen af den opgave, som opkaldet drejer sig om. Det vil for langt de fleste opkalds vedkommende dreje sig om opkald til ambulancetjenesten (sundhedsvæsenet) brandvæsenet og til politiet. Politiet må efter de gældende regler ikke disponere vedrørende alarmer til ambulancetjenesten og til brandvæsenene, idet politiets opgave alene er at viderbringe alarmerne til disse myndigheder.»

Rigspolitichefen har tilføjet:

»at politiet med henblik på at sikre en god og forsvarlig opgavevaretagelse dels har taget initiativ til at udarbejde en disponeringsvejledning dels har påbegyndt en yderligere uddannelse af det personale, som betjener 112-alarmerne. Endelig har Rigspolitichefen besluttet, at teknologien på alarmcentraler skal forbedres. Dette er påbegyndt med iværksættelse af forsøgsopstillinger i Århus, Odense og Ålborg politikredse.«

Rigspolitichefen har endvidere besluttet, at der skal nedsættes en mere teknisk præget

arbejdsgruppe med den opgave at tage stilling til det tekniske udstyr på selve politiets alarmcentraler og hos modtagerne af alarmerne. Denne arbejdsgruppe, der endnu ikke er endeligt nedsat, vil bl.a. komme til at bestå af repræsentanter for politiet, Amtsrådsforeningen og formentligt Kommunernes Landsforening.

Rigspolitichefen har oplyst,

»at hovedårsagerne til, at arbejdsgruppen endnu ikke har påbegyndt sit arbejde, er dels, at man gerne vil høste nogle erfaringer fra de nye tekniske installationer i de nævnte 3 store provinspolitikredse, dels at der fra flere sider er fremsat forslag om en mere radikal omlægning af alarmcentralernes opgaver, herunder særligt at centralerne på en eller anden måde skal bemandedes/betjenes af personale med mere sundhedsfaglig ekspertise.«

Rigspolitichefen har slutteligt oplyst, at det indgår i overvejelserne, om det fortsat er hensigtsmæssigt at bevare 40 alarmcentraler i provinserne. Alarmcentralen i Hovedstaden er af organisatoriske grunde ikke inddraget i Rigspolitiets arbejde.

Justitsministeriet kan oplyse, at Amtsrådsforeningen i forlængelse af foreningens drøftelser med Rigspolitichefen om den fremtidige organisering af alarmfunktionen har rejst spørgsmålet om alarmcentralernes funktion i forhold til ambulancetjenesten over for Justitsministeriet. Amtsrådsforeningen har i den forbindelse anmodet om, at rammerne for organiseringen af alarmcentralfunktionen overvejes nærmere med henblik på at styrke den præhospitale indsats.

På baggrund af Amtsrådsforeningens henvendelse og den seneste tids generelle debat om alarmcentralernes opgaver og funktion vil Justitsministeriet tage spørgsmålet om alarmcentralernes virke i fremtiden op til drøftelse med repræsentanter for Sundhedsministeriet og Indenrigsministeriet.

Spm. nr. S 504

Til statsministeren (27/5 98) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Kan og vil statsministeren garantere den danske befolkning, at det danske Folketing i henhold til Amsterdamtraktatens artikel 137, stk. 5, selv i uindskrænket omfang kan vedtage love, der rummer strengere foranstaltninger for at